

РЕШЕНИЕ

№ 180

гр. София, 08.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.12.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7538** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Н. К. с адрес в [населено място] против отказ на кмета на Столична община /СО/, район "Л.", за актуализиране на семейното й положение в личен картон по вх.№ РЛН17-УГО1-8406/15.05.2017г., обективиран в писмо с рег. № РЛН17-УГО1-8406/1/05.06.2017г..

В жалбата се твърди, че жалбоподателката и партньорката й Л. П. Б. на 15.11.2016г. сключили граждански брак в Обединено кралство В., за което органите по гражданско състояние на В. съставили акт за сключен граждански брак. Позовавайки се на разпоредбите на чл.69 от Закона за гражданска регистрация /ЗГР/ и на чл.5 във вр. с чл.4, ал.1 от Семейния кодекс /СК/ прави извод за незаконосъобразност на оспорения отказ.

Жалбоподателката изразява становището си по оспорения акт в писмена защита.

В съдебно заседание упълномощеният представител на жалбоподателката – адв. Л. поддържа жалбата и излага следните съображения: при искане за признаване на брак между български граждани, сключен в чужбина, българските органи по гражданско състояние проверяват условията за признаване на този брак в съответствие с разпоредбите на Кодекса на международното частно право /КМЧП/. Българските органи по гражданско състояние на първо място следва да установят дали чуждестранният орган има качеството на орган по гражданско състояние. След това да се констатира, че сключеният брак между български граждани не противоречи на

закона на държавата, в която се сключва и че признаването на този брак не противоречи на българския обществен ред. Компетентността на чуждестранния орган за сключване на бракове въобще се доказва от легализирания превод на свидетелство за граждански брак. За сключения граждански брак е издадено свидетелство за брак, заверено с апостил, заверен от Министерството на външните работи и въпросите на Британската общност, а апостилът е подписан от длъжностно лице по гражданско състояние за раждане, смърт и бракове от Й. Р. Й.. Че гражданският брак между лица от един и същи пол е законово регламентиран в О. кралство В. и С. И. се доказва от превод на извлечение от сайта на правителството на В.. Под „обществен ред“, поради липса на легално определение следва да се разбира – нарушение на основополагащи за порядъка на държавата повелителни норми и принципи, които имат универсално значение. Нарушаването на обществения ред предполага наличието на действителна и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основен обществен интерес, отвъд смущаването на реда, каквото е всяко нарушение на закона. В чл.27 от Директива 2004 /38/ ЕО е посочено, че държавите членки могат да ограничат свободата на движение и на пребиваване от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве.

С пледоарията се твърди също, че непризнаването на брака между Д. К. и Л. Б. би могло да доведе до различни правни последици, които ще нарушат обществения ред в РБ – напр. многобрачие на един от партньорите, данъчни измами, декларации с невярно съдържание. Сочи се, че ще се наруши и общностното право, тъй като според ЕСПЧ отказът да се признае брака на лица от един и същи пол би могло да доведе до нарушение на чл.7 във вр. с чл.20 от Х. на основните права на ЕС – правото на личен и семеен живот. Според адв. Л. с оспорения отказ се нарушава и чл.1 от Х. на правата на ЕС, тъй като третирането на лесбийки, гей мъже и бисексуални граждани на съюза като граждани от втора класа и нежеланието на държавата да признае и упражни правото на избор на едно лице при формирането на интимни отношения и формализирането на тези интимни отношения е проява на неравностойност спрямо всички индивиди, независимо от тяхната сексуална ориентация. Искане се отмяна на оспорения отказ, както и да бъде разпоредено на район „Л.“, СО да актуализира семейното положение на жалбоподателката в личния регистър в общината. Претендират се и разноски.

Ответникът – кметът на район „Л.“, Столична община, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Искане се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за размера на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура надлежно уведомена не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

На 15.05.2017г. жалбоподателката подаде заявление № РЛН17-УГ01-8406 до кмета на СО, район "Л." - на основание чл.70 във вр. с чл.27, ал.1 от ЗГР – да бъде актуализиран личният ѝ регистрационен картон в частта „семеино положение“, предвид сключеният от нея граждански брак на 15.11.2016г. в О. кралство, за който съгласно разпоредбата на чл.69 от ЗГР е съставен акт за сключване на граждански брак. Към заявлението е приложено заверено копие на свидетелство за брак, заверено с апостил А.-211208.

С писмо с рег. № РЛН17-УГ01-8406/1/05.06.2017г. кметът на район "Л." посочил, че

промяната не може да се извърши на основание приложените документи към заявлението и че съгласно чл.5 във вр. с чл.4, ал.1 от СК бракът се сключва по взаимно свободно и изрично съгласие на мъж и жена, дадено лично и едновременно пред длъжностно лице по гражданско състояние. Доказателства за датата на съобщаване на писмото на жалбоподателката не са представени. Жалбата е подадена на 20.06.2017г., чрез административния орган.

Представен е превод на удостоверение за брак, сключен в У. хаус, У., Б. в Област И. Р. ъф Й. в И. Р. ъф Й. между Д. Н. К. и Л. П. Б. на 15.11.2016г., заверено с апостил, заверен от Министерството на външните работи и въпросите на Британската общност, а апостилът е подписан от длъжностно лице по гражданско състояние за раждане, смърт и бракове от Й. Р. Й..

От правна страна съдът прие следното:

Жалбата е допустима. Подадена е от лице с правен интерес и в предвидения в закона срок, доколкото не са представени доказателства за датата на връчване на процесното писмо.

Обжалваният отказ е издаден от материално и териториално компетентен орган. Съгласно чл.35, ал.1 и ал.3 от ЗГР кметът на общината е длъжностно лице по гражданско състояние на територията на общината. В неговата компетентност е да извърши вписване на допустимите по ЗГР промени в актовете за гражданско състояние.

Обжалваният отказ е издаден в писмена форма и съдържа изискуемите от закона реквизити, в него са изложени фактически и правни основания за издаването му, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Исканото от жалбоподателката актуализиране на семейното ѝ положение е свързано с гражданската регистрация. Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в РБ и източник на лични данни за тях. /чл.100 от ЗГР/. Част от функциите на ЕСГРАОН са: създаване и поддържане на регистри на актовете за гражданско състояние, създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние и създаване и поддържане на регистър на населението. ЕСГРАОН функционира на национално, областно и общинско ниво. Редът, начинът и образците на документите за функциониране на ЕСГРАОН се определят с Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, обн. ДВ бр.43/08.06.2012г. /Наредбата//, издадена на основание чл.113, ал.1 от ЗГР.

„Гражданската регистрация“ се свежда до вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението. Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и други. Условието и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република Б. /РБ/ се уреждат със Закон за гражданската регистрация. Гражданската регистрация на физическите лица в РБ се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и в данните в други

актове, посочени в закона. Актовете за гражданско състояние са: акт за раждане, акт за сключване на граждански брак и акт за смърт.

Р. на населението се поддържа в електронен вид и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица български граждани, чужденци, получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в РБ и чужденци, получили статут на бежанец или хуманитарен статут, или на които е предоставено убежище в РБ. В кметства и населени места, в които няма техническо обезпечаване за преминаване към електронен регистър на населението се поддържа регистър на българските граждани, които се състои от всички лични регистрационни картони на живите лица с постоянен адрес в това кметство. Електронният личен регистрационен картон на лица, които при раждането си получават българско гражданство се създава в общинската администрация, където е съставен актът за раждане на лицето. /чл.78 от Наредбата/.

Личният регистрационен картон съдържа данни за: име, псевдоним, пол, единен граждански номер, дата и място на раждане, акт за раждане, постоянен адрес, настоящ адрес, семейно положение, акт за сключен брак – номер, дата, място на съставяне, дата и държава на сключване на брака, ако не е сключен в РБ и други данни /чл.25 от ЗГР/.

Гражданският брак се сключва пред длъжностно лице по гражданско състояние при условията и по реда, предвидени в Семейния кодекс /чл.51 от ЗГР/. Съгласно българското законодателство само гражданският брак, сключен във формата и изискванията на Семейния кодекс, поражда последиците които законът свързва с брака /чл.4, ал.1 от СК/. Актът за сключен граждански брак е официален писмен документ, в който по установения в ЗГР ред длъжностното лице по гражданско състояние регистрира събитието брак /чл.16 от Наредбата/.

Актът за граждански брак се съставя от длъжностното лице по гражданско състояние в общината, на територията, на която е станало събитието, а длъжностното лице е кметът на общината. Граждански брак, сключен в чужбина от лица, които към момента на събитието са български граждани се регистрира въз основа на препис или извлечение от съставения от чуждестранния местен орган или от български дипломатически или консулски представител акт за гражданско състояние /чл.4 от Наредбата/, като въз основа на преписа или извлечението от акт за брак, се съставя акт за граждански брак в РБ. В този случай актът се съставя в срок от 7-ем дни от датата на получаване на документа /чл.19 от Наредбата/. След съставянето на акта за сключен граждански брак на съпрузите се издава оригинално удостоверение за сключен граждански брак по утвърден образец, като за брак, сключен в чужбина оригинално удостоверение се издава след съставяне на акт за сключен граждански брак в РБ /чл.22 от Наредбата/. Веднага след съставянето на акт за сключен граждански брак длъжностно лице от общинската администрация обработва актуализационен документ – електронен документ – акт за брак, който е предназначен и за актуализация на данните за фамилното име, дата и място на съставяне на акта за сключен граждански брак в РБ, семейно положение, както и на данните за съпруга/съпругата в електронните лични регистрационни картони на лицата, за чиито актове за сключен граждански брак има създадени еквиваленти в Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние /чл.23 и чл.53 от Наредбата/.

За всеки акт за гражданско състояние, съставен в писмен вид, се създава електронен еквивалент – електронен акт за гражданско състояние /чл.48 от Наредбата/. В

електронния документ се въвежда последното състояние на данните от акта за гражданско състояние / чл.60, ал.1 от Наредбата/.

В електронния личен регистрационен картон се съдържат данни за вида на семейното положение, който може да бъде: неженен/неомъжена, женен/омъжена, разведен/разведена и вдовец/ вдовица. Когато за лицето е създаден електронен еквивалент на акта за сключен граждански брак данните се поддържат въз основа на данните от Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние, а когато за лицето е съставен акт за сключен граждански брак на територията на РБ, за който не следва да се създава електронен еквивалент, данните се поддържат, чрез обработване на актуализационен документ - „съобщение за данни от акт за брак“. Данните в електронния личен регистрационен картон се поддържат в актуално състояние с данни от Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние, с обработване на актуализационни документи от длъжностни лица и с данни, постъпващи от други системи.

От изложеното следва, че оспореният отказ за актуализиране на семейното положение в личен картон на Д. Н. К. по заявление вх.№ РЛН17-УГО1-8406/15.05.2017г. в район „Л.“, Столична община е постановен в съответствие с нормативната база в страната. За да бъде актуализирано семейното положение на К. в личния ѝ регистрационен картон е необходимо: наличие на елементи от сложен фактически състав, включващ: наличие на граждански брак, сключен в чужбина в съответствие с българското законодателство; регистриране на този брак въз основа на препис или извлечение от съставения от чуждестранния местен орган акт за гражданско състояние /чл.4 от Наредбата/, чрез съставяне на акт за граждански брак в РБ; издаване на оригинално удостоверение за сключен граждански брак по утвърден образец /чл.22 от Наредбата/; създаване на електронен еквивалент на акта за сключен граждански брак в Националния електронен регистър на актовете за гражданско състояние с въвеждане на последното състояние на данните от акта за гражданско състояние /чл.60, ал.1 от Наредбата/; обработване на актуализационен документ – електронен документ – акт за брак; отразяване в електронния личен регистрационен картон на актуалното семейно положение на лицето, чрез данните от Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние или чрез обработване на актуализационния документ от длъжностно лице.

В случая на първо място съгласно българското законодателство не е налице граждански брак, сключен във формата и изискванията на Семейния кодекс. Липсата на брак съгласно българското законодателство изключва възможността да се актуализира семейното положение на К., т.е. да се осъществят останалите елементи от фактическия състав. Сключеният от жалбоподателката брак в Обединено кралство на В. и С. И. с Л. П. Б. не поражда последиците, които законът свързва с брака /чл.4, ал.1 от СК/. Еднаквият пол на лицата съставлява пречка за сключване на граждански брак, съгласно българското законодателство по аргумент от разпоредбите на чл.46, ал.1, изр.1 от Конституцията на РБ и на чл.5 от СК, съгласно които бракът е доброволен съюз между мъж и жена. Тази уредба на брака не противоречи на разпоредбите на правото на европейската общност. Съгласно чл.12 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи „мъжете и жените, достигнали брачна възраст, имат право да встъпват в брак и да създават семейство в съответствие с националните закони, регулиращи упражняването на това право.

Приоритет на националното законодателство по отношение на събитието брак е

налице и в актовете на Европейският парламент и на Съвета на Европа, на които се позовават жалбоподателката и процесуалния ѝ представител. По тази причина и Директива 2004 /38/ ЕО на Европейският парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите–членки за конкретния казус е неприложима. Съгласно Директивата гражданството на Съюза следва да бъде основният статус на гражданите на държавите–членки, когато те упражняват правото си на свободно движение и пребиваване. Това право е предоставено и на членовете на техните семейства, независимо от тяхната националност. По смисъла на директивата в определението „член на семейството“ се включва и регистрираният партньор, ако законодателството на приемащата държава–членка третира регистрираното съжителство като равнозначно на брак. Директивата определя: какво е: „гражданин на Съюза“ - лице, което има гражданство на държава–членка; какво е: „член на семейство“ - съпруга/съпругата, партньор, с когото гражданинът на Съюза е сключил регистрирано съжителство въз основа на законодателството на държава–членка, ако законодателството на приемащата държава–членка третира регистрираното съжителство като равносилно на брак и в съответствие с условията, посочени в приложимото за случая законодателство на приемащата държава–членка; какво е „приемаща държава–членка“ - държавата–членка, в която гражданинът на Съюза се движи, за да упражни своето право на свободно движение и пребиваване. В член 3 от Директивата са посочени бенефициентите /лицата, по отношение на които директивата се прилага/ - всички граждани на Съюза, които се движат или пребивават в държава–членка, различна от тази, на която са граждани, и за членовете на техните семейства (така, както са определени в член 2, точка 2, които ги придружават или се присъединяват към тях. Правото на пребиваване и правото на постоянно пребиваване обхващат цялата територия на приемащата държава–членка, като държавите–членки могат да налагат териториални ограничения на правото на пребиваване и на правото на постоянно пребиваване, само когато същите ограничения се прилагат и по отношение на техните граждани. В случая жалбоподателката не твърди, че тя и лицето, с което е сключила брак в държава – членка на Съюза, не са български граждани. Не се събраха и доказателства в тази насока. По тази причина Република Б. не се явява „приемаща“ държава-членка, различна от тази, на която Д. К. е гражданин. Приемаща държава-членка по отношение на К. е Обединено кралство В. и на територията на тази държава

жалбоподателката успешно може да се позове на чл.27 от директивата. Освен това Директивата ясно сочи, че уредбата се отнася само за приемаща държава-членка, чието законодателство третира регистрираното съжителство като равнозначно на брак, което в РБ не е факт.

Действително в чл.1 на Х. на основните права на Европейския съюз /2010/С 83/02/ е прокламирано, че човешкото достойнство е ненакърнимо и че то трябва да се зачита и защитава. Същевременно в чл.9 на Х. е посочено, че: „Правото на встъпване в брак и правото на създаване на семейство са гарантирани в съответствие с националните закони, които уреждат упражняването на тези права“. От изложеното следва, че според ЕС човешкото достойнство не се накърнява, чрез регламентирането на брака и на правото на създаване на семейство „в съответствие с националните закони, които уреждат упражняването на тези права“ и че националното законодателство уреждащо брака не може да се разглежда като форма на дискриминация, основана на пол или сексуална ориентация.

Съгласно чл. 6, ал. 3 и чл.76, ал.1 от Кодекса на международно частно право, българските граждани в чужбина могат да сключат брак пред компетентния орган на чуждата държава, ако това е допустимо по нейното право, като условията за сключване на брака се определят за всяко от лицата от правото на държавата, чиито гражданин лицето е било към момента на сключване на брака. Чл. 75, ал. 3 от КМЧП регламентира условията за признаване в РБ на брак, сключен в чужбина. Следователно и съгласно КМЧП разпоредбите на чл. 46, ал. 1, изр. 1 от КРБ и на чл. 5 от СК са задължителни и еднакви пол на жалбоподателката и Л. Б. съставлява пречка за сключване на брак съгласно българското законодателство. Съдържащата се в двете норми забрана не може да бъде изключена при проверката на отрицателните материалноправни предпоставки за сключване на брак в производството, образувано по искането за актуализиране на семейното положение в личния регистрационен картон на Д. К..

Следва да се отбележи и че дори да е вярно твърдението на жалбоподателката, че сключеният брак между български граждани от един и същи пол не противоречи на закона на държавата, в която е сключен, не е вярно твърдението, че признаването на този брак не противоречи на българския „обществен ред“. Съдът споделя разбирането за „обществен ред“, свеждащо се до основополагащи за правопорядъка в държавата повелителни норми и принципи в правораздаването, които имат универсално значение, като не се има предвид противоречие с

конкретна правна норма, а противоречие, което би довело до нарушаване и на обществения и на личния интерес на гражданите и до недопустимо засягане на основни ценности в обществото. За да се прецени дали е нарушен „обществения ред“ при сключване на брак между лица от един и същи пол следва да се изхожда от основните начала на правото, въз основа на които е изградена българската правна система. Тези правила следва да се разглеждат както като основни принципи, така и като конкретни правила за поведение. В конкретния случай тези правила са закрепени в КРБ, в СК, в ЗГР, Наредбата и други. Безспорно е, че ЕСПЧ изцяло зачита вътрешната уредба на всяка държава, като признава правото на договарящите държави встъпването в брак и правото на създаване на семейство да се гарантират и уредят в съответствие с националните закони, които уреждат упражняването на тези права. По отношение на брака, преценка, съобразно „обществения интерес“ или интересите на лицата не се изисква. Това е така, защото се признават основни права, които произтичат от общите за държавите-членки конституционни традиции, но тези права се тълкуват в хармония с тези традиции / чл.52 от Х./, както и поради липсата на съгласие между държавите членки относно еднополовите бракове. Във връзка с правото на свободно движение в ЕС, ЕК е била запитана дали еднополовите бракове в държавите членки следва да имат същия статус, както „традиционните“ бракове. С. се е произнесъл, че поради невъзможността да бъде постигнато съгласие между държавите членки относно еднополовите бракове, партньорите в тези съюзи не могат да имат правата на семейни членове за целите на свободното движение на работници по смисъла на европейското право /д. 59/85 „R.“/. Предвид изложеното съдът приема, че актуализиране на семейното положение в личния картон на Д. Н. К. по заявление вх.№ РЛН17-УГО1-8406/15.05.2017г. в район „Л.“, Столична община ще противоречи на българския обществен ред.

С оглед изложеното оспореният отказ е мотивиран и законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон и в съответствие с целта на закона. Съдът е длъжен да приложи действащият по време, място и адресати закон. В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли. В производството пред административния орган е участвала само жалбоподателката, поради което направеното искане по време на пледоарията за отмяна на отказа и за актуализиране на семейното положение в личния картон и на Л. Б. е неоснователно. Евентуалното

настъпване на различни правни последици, нарушаващи обществения ред в РБ, като многобрачие, данъчни измами, декларации с невярно съдържание и разсъжденията за различното третиране не са предмет на разглеждане в настоящото производство, поради което съдът няма да се произнася по тези аргументи за защитата.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 (И. – ДВ, бр. 8 от 2017 г.) от ГПК, вр.чл.144 от АПК, чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 100 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело. Искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, пр. последно от АПК,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. К. с адрес в [населено място] против отказ на кмета на Столична община, район "Л.", за актуализиране на семейното ѝ положение в личен картон, вх.№ РЛН17-УГО1-8406/15.05.2017г., обективиран в писмо с рег. № РЛН17-УГО1-8406/1/05.06.2017г., като неоснователна.

ОСЪЖДА Д. Н. К., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], бл.001, вх.Б, ет.1, ап.3, да заплати на Столична община, сума в размер на 100,00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: